

HIMMELSKE FULLTREFFERE KANALISERT I ZELENEBORSKIJ.

Tur til Kola 28.09 – 05.10. 2003.

Så var det tid for å skrelle atmosfæren for litt uhumskheter med høylytte halleluja-rop og hylende Jesus-begeistring! Theisen jr. gløtta over grensa mot øst.

Stasjonerte Theisen mikro hos værfamilien i Oslo før jeg blåste i vei med Braathens til Kirkenes. Den amerikanske misjonæren Eric Olsson hadde en deal med Marita-stiftelsen om lån av en Mercedes-Ambulanse, kaliber 81-guts. (Gutsen nekta å lage disco-show i blålysa. Like greit, ellers hadde vel kalasjnikovgutta lagd en laber design av sveitserost av dem på grenseovergangen?!) Jeg fikk grabba rattet på dette pensjonerte utrykningskjøretøyet, etter at Eric fiksa en feit avtale med Oslo-kontoret.

På denne tida hadde det oppstått særdeles delikate forsikringsvedtak når det gjaldt bruk av bil mellom landegrensene. Norske myndigheter var lei av russiske turister som kræsjet doningene deres i Finnmark med påfølgende utgifter for redningsaksjoner. Mangel av bilforsikring utgjorde et slikt problem, at det blei forlangt ansvarlighet fra russerne som skulle til Norge. Det blei obligatorisk at de måtte ha forsikring. Russerne var lynkjappe med et kontravedtak angående nordmennene som skulle besøke Russland; du må ha godkjente midlertidige bilforsikringspapirer hver gang du passerer grenseovergangen, ellers kan du bare snu! Dette hadde jeg hørt om og fikk kjøpt forsikring fra et norsk firma. Men da jeg sto på den russiske tollstasjonen, ville de ikke godta de papirene og ribba meg for 500 spenn i ekstragebyr. Da jeg snakka med en finnmarking som stod ved siden av meg, skjønnte jeg at dette ikke var første gangen en nordmann blei utsatt for noe sånt. Farsen i den russiske tollstasjonen står ved sin lest. Man kunne fikse en rimelig komisk reality-show i løpet av kort tid med garantert suksess på lokal-TV i Kirkenes.

Jeg besøkte pastor Mischa i Nikel og pastor Yevgeny i Zapoljarnyj som vanlig. I Nikel fikk jeg ved Guds nåde undervise de troende med Guds suverene Ord. Mischa fikk smake de helbredende velsignelsene som strømmer fra Jesu frelsesverk. En av armene hans så ut som den var kortere enn den andre, men da Den Hellige Ånds kraft kom susende, så blei den ”korte” armen strakt ut i symmetrisk posisjon. Gi Herrens Navn ære! Gud er god!

Seinere besøkte jeg pastor Rostislav i Kola, tettstedet kloss inntil Murmansk. Han har en sterk visjon om å hjelpe de narkomane, alkoholikerne og andre utslåtte. Herren har velsigna kraftig hjertet til pastoren, og de har skaffa et svært senter i Zeleneborskij. Planen var at vi skulle dra dit etter hvert.

Vi hilste på menigheten i Mezhdurecje også. Pastor Badri og familien hans kommer fra Georgia. Han var politisk engasjert for en del år tilbake, men måtte flykte kjapt til Russland, da trusler og anarkistiske tendenser gjorde livet svært utsatt. Så møtte han Jesus

og blei rista godt innvendig. Jeg underviste om å være levende steiner i Guds hus. Herlig å se mennesker bli berørt av Den Hellige Ånd!

Badri var klar for en inspeksjon på rehabiliteringssenteret sammen med Rostislav, en tolk som het Julia og norskeskallen. Julia, som også var en av de forhenværende, elleville elevene på den tidligere bibelskolen i Nikel, virka glad for å komme ut i tjeneste for Herren, i stedet for å myse ned på bakgården i en av Murmansk sine blokkompleks. (Arkitekturen er like fantasifulle som hostesaftutvalget på apoteket). Ambulansen med veterankarakter suste på vei ned til Zeleneborskij.

På veien nedover stakk vi innom menigheten i Olenegorsk. Pastor Pjotr kunne fortelle at ”stormbølgen fra Finnmark”, ingen ringere enn Enok Hansen skulle ha et møte seinere i uka med team fra ZoéKirken, Sellebakk. Dette kunne vi ikke gå glipp av! Men, vi måtte brøle videre...

Da vi kom fram til Zeleneborskij, var det sterkt å se det genialt utførte verket av Herren, Jesus Kristus! Et gigantisk trehus med enorm kapasitet til å inneholde klienter under omsorgsarbeid, rekreasjon og vanlig, hardt arbeid. Dette måtte være Herren! Vi fikk treffe gutta og et ektepar som hadde blitt frelst og satt fri fra diverse rusproblemer. Både senteret og klientene hadde nesten ingenting av materielle ting, men det var en

kraftig Jesus-begeistring som romma den kåken. De hadde noen høns, geiter og en kalv som husdyr. Kjøkkenutstyret bestod av noen skåler og kopper. Mye fattigdom, men det var knallfint å ete graut mekka av geitemelk sammen med den gjengen. Det var rørende å høre pastor Rostislavs ene dype ønske:” Vi trenger 2500 dollar for å ordne en sentralfyr, slik at gutta ikke fryser på vinteren.”

Så fikk jeg muligheten til å forkynne Guds Ord til dem på flere møter. Jesus var så nær, og folk blei berørt. En ny klient, som bare hadde vært på senteret noen få dager, fikk en kraftig overbevisning av Den Hellige Ånd at han måtte bli frelst! Etter at vi hadde bedt frelsesbønnen med ham i Jesu Kristi Powerfulle Navn, var han så happy, at han gikk rundt å klemte hele gjengen. Tydelig at han hadde fatta at nå var han medlem av Guds kjærlighetsfulle familie. Pris Herren til klang av basuner og kjøttkverner! Høhhh???? Kjøttet må jo skvises ut, Randolph!

Et kunnskapsord kom susende fra Himmels Gud! Fikk åpenbaring om at en person hadde problemer med høyre underarm. Ei dame kom fram, og kjente den lindrende smøringen av helbredelse fra Den Levende Gud. Hennes kommentar var:” Helt utrolig!” Det viste seg at det var en mamma som besøkte sin sønn på senteret. Hun var ikke frelst, kjente ikke Bibelens Gud, men hun fikk garantert økt sin positivitet til Guds gjerninger, etter å ha opplevd den heftige surfebølgen av himmelsk healing som brakte inn i armen hennes. Halleluja!

Vi måtte jo bare treffe den tidligere lederen av Arctic Mission, så da vi kom råseint til Olenegorsk, stod Enok og de andre nordmennene der enda og ba for folk med håndspåleggelse. Salvelsen masserte folk med kraftige velsignelser fra Guds trone. Halleluja! Kjente igjen tendensene fra Arctic Mission. Vi spiste lekre retter servert av damene i menighetene langt etter midnatt. Selv om det kjentes ut for noen at de måtte sette opp øyelokkene med binders, så var det jo så koselig å plapre med gjengen.

På søndagsmøtet i Kola, fikk jeg en ny anledning til å preke Guds Ord. Ba og profeterte over folk som vanlig i Jesu Navn, og jeg vil nevne et kunnskapsord som jeg sannsynligvis ikke har opplevd at Gud har gitt meg før. Jeg kjente at Den Hellige Ånd ga meg en slags stikkende kløe i albuene. Og da jeg spurte om det var noen som hadde problemer med albuene, kom det fram ei dame. Hun hadde sterkt fremskredet eksem på begge to, og vi fikk be for henne i Herrens kraftfulle Navn. Lovet være Gud! Pris Herren så kraftig, at sokkene oppløses i svette.

Så var det tid for å ta farvel med Rostislav, hans kone og fire barn. Be om Guds velsignelse og framgang i dem, menigheten og senteret. Be også om arbeidere til å nå de prostituerte i Murmansk. Det er en skyhøy prostitusjonstrafikk i byen, og mange jenter lider.

Neste tur blir til den greske øya Kreta. Dette blir i regi av misjonsstiftelsen Jesusforeurope. Øyvind Kleiveland med familie og jeg satser på utendørsmøter i Heraklion. Kreta er en ekstrem misjonsmark med under 100 evangeliske kristne. Be om at vi får frimodighet til å forkynne evangeliet rent og klart i Jesu Kristi mektige Navn! Gud velsigne dere!

Stor takk til Jesus som gir så mange gleder og triumfer!

Takk for all støtte og forbønn!

I Kristus,

Theisen jr.